

flyttet, i dette tilfælde til Italien, og det er det, det er det urimelige.

Hvis skatteministeren havde lavet en tekst, der sagde, at disse regler kun gælder fremover, er jeg fuldstændig enig med hr. Frank Aaen i, at personer med meget betydelige pensionsudbetalinger bør betale mere i skat end dem, der kun har en social pension. Jeg er fuldstændig enig med hr. Frank Aaen på det punkt. Men det skal kun gælde fra nu af og fremover og ikke for de mennesker, der allerede er fraflyttet og har disponeret. Det er jo det, der er kernen i den tvivl, der er givet udtryk for, og i usikkerheden og modstanden hos en række af ordførerne over for det fremsatte lovforslag.

Derfor må jeg sige på vegne af Frihed 2000, at som forslaget foreligger nu, kan vi ikke stemme for det. Vi skal have hele spørgsmålet om disse pensionister grundigt gennemgået og ikke mindst have en mere detaljeret argumentation for, hvorfor man lige præcis er landet på et fradrag på 50.000 kr. og ikke på et hvilket som helst andet beløb.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i det med de 50.000 kr., og jeg har også noteret mig forskellen fra land til land. Det må vi dyrke lidt eller måske få svar på allerede nu.

Men uanset al anden diskussion om det med tilbagevirkende kraft, kan jeg ikke forstå bekymringen hos Frihed 2000, når det tilbagevirkende for stort set alle kommer til at betyde, at de får en skattelettelse. Det er meget sjældent, man hører folk klage over, at de får en skattelettelse med tilbagevirkende kraft, og derfor forstår jeg ikke bekymringen, som udelukkende drejer sig om, at de personer, der har en pension på 400.000 kr. eller derover, kommer til at betale en meget beskedent merskat.

Jeg ville nok, hvis jeg var Frihed 2000 – det er jeg heldigvis ikke – og i hvert fald ud fra mit sociale synspunkt sige, at hvis det er sådan, at forslaget kan give en skattelettelse til måske 95 pct. af pensionisterne, ville jeg altså ikke være så bekymret over, at 5 pct., altså de allerrigeste, får en meget beskedent skattestigning.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Hr. Frank Aaen glemmer den anden tredjedel af min argumentation, nemlig at den skattelettelse, som hr. Frank Aaen taler om, jo har en pris, og

at den pris er, at de pågældende bliver fuldt selvangivelsespligtige over for Danmark.

Det er ikke helt så enkelt, som hr. Frank Aaen efterlader indtryk af, at 95 pct. får en skattelettelse. Nej, der bliver tale om en fuldstændig individuel selvangivelse, som kan havne både det ene og det andet sted. Jeg har ulykkelige eksempler – og det er ikke nogen, der er flyttet til Italien, det er nogle, der er flyttet fra Tyskland til Danmark, fordi de læste en dobbeltbeskatningssoverenskomst, hvorefter de ikke længere skulle betale skat i både Tyskland og Danmark, og det glædede de sig over. Men så viste det sig, at den måde, skattesystemet er bygget op på i Danmark med bundskat og mellemskat osv., betød, at de alligevel kom til at betale skat, fordi det ikke kun er et spørgsmål om, hvor meget man betaler i skat, men også at det danske skattesystem er progressivt.

Derfor er det ikke helt så enkelt, som hr. Frank Aaen giver udtryk for. De pågældende skal nemlig lige pludselig til at aflevere selvangivelse, og det har de ikke skullet hidtil.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Den debat, vi har haft her, og som jeg har sidet og lyttet til med stor interesse, synes jeg dokumenterer meget godt, at det var rigtigt, at vi flyttede godkendelsen af dobbeltbeskatningsaftaler til Folketinget. Det mener jeg principielt med den betydning, det internationale har i dag, er meget, meget afgørende. Vi bør ikke have, at en minister med en underskrift sådan set egenhændigt kan fjerne de regler, som Folketinget har vedtaget.

Derfor også til hr. Flemming Hansen, som spørger, om vi kan forbedre denne procedure yderligere, således at vi i forløbet, frem til aftalen indgås, har noget, der måske ligner et eller andet fra Europaudvalget med mandater: Jeg vil meget gerne diskutere med Folketinget og Skatteudvalget, om der er yderligere ting, det ville være klogt at gøre i denne sammenhæng. Jeg synes i hvert fald, det er helt afgørende, at der er et forhåbentlig bredt flertal i Folketinget for de principper, vi bygger vore dobbeltbeskatningsaftaler på. Det har vi haft, og hver gang vi har en dobbeltbeskatningsaftale til behandling her i Folketingssalen, får man jo ligesom den del prøvet af. Men jeg er meget, meget parat til at tage en diskussion om principperne.

Jeg tror ikke, det nødvendigvis vil være særlig hensigtsmæssigt, at man involverer Folketingets Skatteudvalg i den enkelte aftales detal-